

T 156500

สุพัตรา ทรัพย์เสถียร : การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของประสิทธิผลในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การประยุกต์ใช้โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ (A DEVELOPMENT OF THE CAUSAL MODEL OF THE EFFECTIVENESS OF THE INTERNAL QUALITY ASSURANCE IN BASIC EDUCATION INSTITUTIONS : AN APPLICATION OF THE MULTIPLE GROUP STRUCTURAL EQUATION MODEL) อ.ที่ปรึกษา : ดร.วรรณิ แกมเกตุ, 222 หน้า. ISBN 974-17-5661-5.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของประสิทธิผลในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลเชิงสาเหตุของประสิทธิผลในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 150 โรงเรียนที่ได้รับรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอก ในรอบแรกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครอง ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ตัวแปรภายในแฝง 4 ตัวแปร คือ ประสิทธิภาพในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปัจจัยด้านลักษณะของโรงเรียน ปัจจัยด้านลักษณะของบุคลากร และปัจจัยด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ ตัวแปรภายนอกแฝง 1 ตัวแปร คือ ปัจจัยด้านลักษณะของสภาพแวดล้อม โดยตัวแปรแฝง วัดจากตัวแปรสังเกตได้ รวมทั้งหมด 18 ตัวแปร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีความเที่ยงในการวัดตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวตั้งแต่ .60-.97 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์โมเดลเส้นทาง และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ

ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1. โมเดลเชิงสาเหตุของประสิทธิผลในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวม ประกอบด้วย ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะของบุคลากร และตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะของโรงเรียน ปัจจัยด้านลักษณะของสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านลักษณะของนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะของนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ

2. โมเดลเชิงสาเหตุของประสิทธิผลในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวม มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยให้ค่า ไค-สแควร์ (Chi-square) เท่ากับ 69.755; $p = .924$ ที่องศาอิสระเท่ากับ 88 ค่า GFI เท่ากับ .951 ค่า AGFI เท่ากับ .904 และค่า RMR เท่ากับ .006 ตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ร้อยละ 98

3. โมเดลเชิงสาเหตุของประสิทธิผลในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดลระหว่างกลุ่มโรงเรียนต่างขนาด โดยให้ค่าไค-สแควร์เท่ากับ 2.357, $df = 6$, $p = .884$, GFI = .994, NFI = .996, RFI = .978 และ RMR = .003 แต่มีความแปรเปลี่ยนของค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายในแฝงและค่าพารามิเตอร์ของเมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากตัวแปรภายนอกแฝงไปยังตัวแปรภายในแฝง

4583824027 : MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH

KEY WORD : CAUSAL MODEL / EFFECTIVENESS OF INTERNAL QUALITY ASSURANCE

SUPATRA SAPSATHIARN : A DEVELOPMENT OF THE CAUSAL MODEL OF THE EFFECTIVENESS OF THE INTERNAL QUALITY ASSURANCE IN BASIC EDUCATION INSTITUTIONS: AN APPLICATION OF THE MULTIPLE GROUP STRUCTURAL EQUATION MODEL.

THESIS ADVISOR : WANNEE KAEMKATE, Ph.D., 222 pp. ISBN 974-17-5661-5.

The purposes of this research were to develop the casual model of the effectiveness of the internal quality assurance in basic education institutions, to examine the goodness of fitting of the model to the empirical data, and to test invariance of the model of the effectiveness of the internal quality assurance in basic education institutions. The research sample consisted of 150 basic education institutions which received the report of the first external quality evaluation from the office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization). The research responders were school directors, teachers, students, and parents. Variables consisted of four endogenous latent variables: the effectiveness of the internal quality assurance in basic education institutions, factor of school characteristics, factor of employee characteristics, and factor of managerial policies and practices; and one exogenous latent variable: factor of environmental characteristics. These latent variables were measured by 18 observed variables. Data were collected by questionnaires having reliability for each variable ranging from .60 - .97 and analysed by using descriptive statistics, Pearson's product moment correlation, LISREL analysis, and multiple group structural equation model analysis.

The major findings were as follows:

1. The casual model consisted of two types of variabies, i.e., variable having direct effect to the effectiveness of the internal quality assurance in basic education institutions: factor of employee characteristics; and variable having both direct and indirect effects: factor of school characteristics, factor of managerial policies and practices, and factor of environmental characteristics. Among these variables, factor of managerial policies and practices had the highest total effect.
2. The casual model was valid and fit to the empirical data. The model indicated that the Chi-square goodness of fit test was 69.755, $p = .924$, $df = 88$, $GFI = .951$, $AGFI = .904$, and $RMR = .006$. The model accounted for 98% of variance in effectiveness of internal quality assurance in basic education institutions.
3. The casual model indicated invariance of model form among three different sizes of schools. The model indicated that the Chi-square goodness of fit test was 2.357, $df = 6$, $p = .884$, $GFI = .994$, $NFI = .996$, $RFI = .978$, and $RMR = .003$. However, the parameter of the causal effect matrix between endogenous latent variables and the parameter of the casual effect matrix from exogenous latent variable to endogenous latent variables were variance across three school groups.